

Κοίτα ψηλά

Περιοδική Έκδοση των Νέων του Λυκείου της Κατακόμβης

Δεκέμβριος 2014, Αρ. Φύλλου 28

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ
ΒΟΣΝΙΩΝ

ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ

ΤΟ ΝΕΟ
ΛΥΚΕΙΟ

ΑΘΛΗΜΑ:
ΠΟΔΗΛΑΤΟ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ:
ΒΡΑΖΙΛΙΑ 2014

Τιμωρεί ο Θεός ή πληρώνουμε για τα λάθη μας;

Ζούσε ολόκληρη η οικογένεια, κάπου 30 ψυχές, από τον 80χρονο παππού μέχρι και τα δισέγγονα, στον περιφραγμένο με ψηλή μάντρα χώρο όπου κατέβαινε για τον χειμώνα. “Παππού”, ρώτησε ένα βράδυ ο δεκαοχτάχρονος εγγονός, “γιατί ο Θεός μας τιμωρεί αν ξεφύγουμε από τον νόμο του;” “Πήγαινε, παιδί μου, φέρε ξύλα για τη φωτιά και θα τα πούμε μετά.”

Το παιδί τυλίχτηκε στη χοντρή κάπα του και βγήκε για να φέρει ξύλα. Όμως ξαφνικά άκουσε ένα γρύλισμα, και πράγματι κατάλαβε κάποιο αγρίμι κοντά στη μάντρα. Χωρίς να το σκεφτεί άρπαξε από την αποθήκη ένα όπλο, ανέβηκε στο άλογο και όρμησε να σκοτώσει το αγρίμι. Ήδη είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει και κυνηγώντας το ζώο ήταν σίγουρος ότι θα το έπιανε.

Όμως το αγρίμι ξεμάκραινε, η νύχτα έπεφτε για καλά και είχε ήδη μπει πια στο μεγάλο χιονισμένο δάσος. Άρχισε να φοβάται. Τι έπρεπε να κάνει; Μέχρι τότε δεν τον έπαιρναν οι μεγάλοι κοντά τους και ήξερε ότι το κυνήγι στο δάσος γινόταν μόνο την ημέρα. Ξαφνικά άκουσε πάλι το γρύλισμα, όμως άκουσε και άλλα γρυλίσματα και κατάλαβε.

Το ζώο τον είχε παρασύρει και τώρα ολόκληρη η αγέλη τον είχε κυκλώσει. Το άλογο αφηνίασε και τον έριξε κάτω και αρπάζοντας το όπλο του αυτό εκपुरσοκρότησε μέσα στη νύχτα. Όμως τα θηρία, παρόλο που για λίγο σάστισαν, όρμησαν πάλι κατά πάνω του. Τότε άρπαξε ένα κλαδί και ανέβηκε σε ένα δέντρο. Η νύχτα προχωρούσε παγερή και αυτός σκεφτόταν πια τον σίγουρο θάνατο ξυλιασμένος πάνω στο δέντρο.

Κι όμως ξαφνικά μακριά από την κοιλάδα άκουσε τον ήχο κυνηγετικού βούκινου. Τον έψαχναν! Όμως δεν μπορούσε να απαντήσει γιατί δεν είχε πάρει μαζί του το δικό του βούκινο. Τελικά μετά από πολλή ώρα τον βρήκαν και τον μετέφεραν στο σπίτι. Όταν πια συνήλθε ρώτησε τον παππού: “Ποιά θα είναι η τιμωρία μου που παρέβηκα τους νόμους της οικογένειας;”

Ο παππούς χαμογέλασε και είπε: “Τιμωρία είναι όλη αυτή η ταλαιπωρία που πέρασες. Το ίδιο κάνει και ο Θεός. Ρίχνει τις ακτίνες της αγάπης Του σε όλη τη γη αδιάκοπα. Δεν είναι κρίμα να καταδικάσουμε τον εαυτό μας διαλέγοντας εμείς με πείσμα τη σκιά;”

(Διασκευή από το περιοδικό: Ο Κόσμος της Ελληνίδος.)

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ...

ΓΚΑΤΣΙΩΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΠΥΡΟΣ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΠΙΛΙΟΥΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΣΥΡΟΠΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΑΡΟΥΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΡΟΓΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΝΕΤΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΡΑΣΛΗΣ ΣΥΜΕΩΝ
ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΜΙΛΚΑ ΜΑΡΙΑ

ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
ΚΑΛΙΑΡΙΝΗ ΤΑΝΙΑ
ΠΑΤΣΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΕΒΕΛΙΝΑ
ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΠΕΤΑ ΧΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΡΜΕΤΖΟΓΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΠΕΤΑ ΖΩΗ
ΜΟΥΣΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ ΜΑΡΙΑ
ΜΩΥΣΙΔΟΥ ΕΥΔΟΚΙΑ
ΖΑΒΡΑΚΙΔΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ

Η ΦΙΛΙΑ

Κοινωνική συνήθεια ή προσωπική ανάγκη;

Φιλία είναι η σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων ανθρώπων, με κύριο χαρακτηριστικό την αμοιβαία αγάπη, αφοσίωση και κατανόηση, χωρίς να υπάρχει συμφέρον, κίνητρο ή ανώτερος στόχος.

Είναι να εμπιστεύεται ο ένας τον άλλον, και να είναι ειλικρινείς μεταξύ τους. Σήμερα, παρατηρούμε πως ο θεσμός της φιλίας περνάει κρίση, εφόσον υπάρχει μεγάλη δυσκολία τόσο στη δημιουργία αυτού του δεσμού μεταξύ των ανθρώπων, όσο και στη διατήρησή του. Γιατί συμβαίνει όμως αυτό;

Ένα από τα σημαντικότερα εμπόδια στην ύπαρξη αληθινής φιλίας είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης. Είναι πολύ βασικό οι άνθρωποι μεταξύ τους να νιώθουν άνεση και ασφάλεια ώστε να μοιράζονται τις χαρές και τις λύπες, θέματα προσωπικά, να μπορούν να βρίσκουν λύσεις σε ό,τι τους προβληματίζει κλπ. Επίσης, καίρια προϋπόθεση είναι η αμοιβαία αλληλοακρόαση, ώστε να νιώθουν την κατανόηση και τη βοήθεια που προσφέρει ο ένας στον άλλον, χωρίς να αισθάνονται βάρος.

Η φιλία στηρίζεται στην αγάπη. Η αγάπη αυτή πρέπει να είναι αληθινή, αμοιβαία, δυνατή απέναντι στα εμπόδια και στην πάροδο του χρόνου και να μην συγχέεται με τη συνήθεια. Παρατηρείται αρκετές φορές, η φιλία μεταξύ των ανθρώπων να υπάρχει λόγω συνήθειας. Αυτό μπορεί να συμβεί είτε λόγω αφανισμού των πραγματικών συναισθημάτων των ατόμων με την πάροδο του χρόνου, που αποδεικνύει την αδυναμία της σχέσης που υπήρχε, είτε λόγω έλλειψης επικοινωνίας.

Για να διατηρηθεί ένας τέτοιος δεσμός αληθινός είναι απαραίτητο οι φίλοι να περνάνε ποιοτικό χρόνο μαζί, να μοιράζονται συναισθήματα και γεγονότα, να ενδιαφέρονται πραγματικά ο ένας για τον άλλον και όλα αυτά να τα δείχνουν με λόγια και με πράξεις. Ακόμα κι ένα τηλεφώνημα κατά τη διάρκεια της ημέρας, σε περίπτωση που δεν υπάρχει χρόνος για άμεση επαφή, είναι αρκετό για να ομορφύνει την ημέρα του συνανθρώπου μας.

Συμπερασματικά, η φιλία είναι κάτι ουσιαστικό για τον άνθρωπο. Το αληθινό ενδιαφέρον, η αγάπη, η κατανόηση και η συμπαράσταση, η ασφάλεια και η δύναμη που προσφέρουμε και μας προσφέρεται μέσα από τον δεσμό της είναι από τα πιο σπουδαία πνευματικά αγαθά που διαθέτουμε ως άνθρωποι. Γι' αυτό, καλό είναι να φροντίζουμε οι φιλιές που δημιουργούμε «να έχουν ρίζες πλατανιού και όχι λεύκας». Διότι, η ψυχή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την άλλη της πλευρά, που βρίσκεται πάντα σε ένα «εσύ».

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ

Επιστροφή και πάλι στις ρίζες για να αντλήσουμε δύναμη ζωής.

Βρισκόμαστε στα χρόνια της κρίσης, στα χρόνια που το ήθος κάθε Έλληνα έχει ξεπέσει, στα χρόνια που το καλό αργεί να φανεί και τελικά στα χρόνια που πολλοί θα πουν ότι δεν πορευόμαστε σωστά. Κι όμως έχουμε αυτό που θα μας ενώσει ως Ελλάδα, θα μας πάει μπροστά και τελικά θα ανορθώσει την ελληνική μας συνείδηση: **η ελληνική ιστορία** είναι το γερό θεμέλιο για μια ενωμένη και περήφανη Ελλάδα.

Έχει φτάσει στα αυτιά πολλών τις τελευταίες ημέρες μια είδηση που κάνει τον γύρο του κόσμου: η ανακάλυψη του τάφου της Αμφίπολης. Μέχρι τώρα καθώς διασχίζαμε τον δρόμο παρατηρούσαμε το μεγαλοπρεπές λιοντάρι, ωστόσο σήμερα κάτι νέο, λαμπρότερο έρχεται να προστεθεί στα "αρχαία της Αμφίπολης".

Κοίτα Ψηλά 4

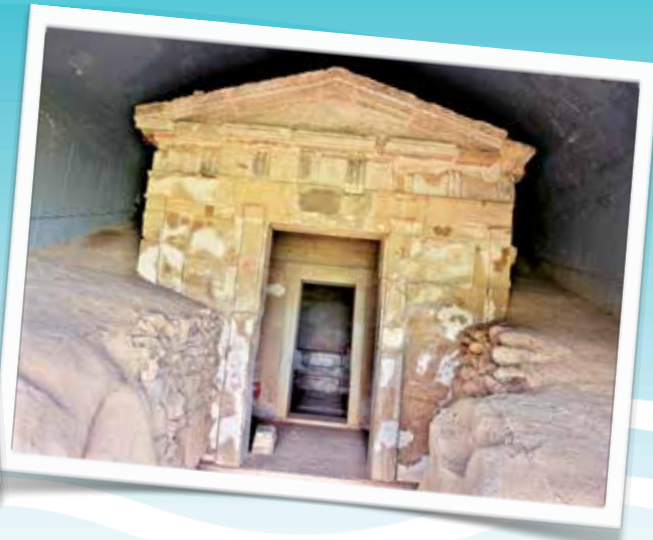
Ένα ακόμη παράδειγμα του μεγαλείου της ελληνικής ιστορίας & του πολιτισμού μας!

Σύμφωνα με τις αρχαιολογικές έρευνες, που εδώ και ημέρες ασχολούνται με τα ευρήματα, αυτή η σφραγισμένη για χιλιάδες χρόνια είσοδος φρουρείται από δυο **σφίγγες**, ελληνικής καταγωγής αφού κάθονται στα δύο τους πόδια ενώ οι αιγυπτιακές στα τέσσερα και είναι οι προστάτιδες των μνημείων, σύμβολα που θύμιζαν τον Κάτω Κόσμο. Το πάτωμα αποτελείται από μαρμάρινο ψηφιδωτό. Επιπλέον στην επίχωση του **πρώτου θαλάμου** βρέθηκε ο **σκελετός ενός κύκνου**. Για το πώς ερμηνεύεται η παρουσία του κύκνου μέσα στο μνημείο δίνονται κάποιες ερμηνείες, όπως για παράδειγμα η είσοδός του να είναι τυχαία, και να μπήκε επειδή βρήκε καταφύγιο ή να οδηγήθηκε εκεί προκειμένου να θυσιαστεί. Επιπλέον βρέθηκαν χρυσά νομίσματα κατά τη διάρκεια της ανασκαφής, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στα οποία απεικονίζονται οι κεφαλές του Αλεξάνδρου και της Ρωξάνης.

Ένας άλλος τοίχος προστατεύει μια νέα είσοδο, η οποία κοσμείται από **δύο Καρυάτιδες**. Είναι γυναικεία αγάλματα, τα οποία χρησιμεύουν ως κολόνες στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχιτεκτονική. Γενικά, τα μπράτσα τους χρησιμεύουν στο να συγκρατούν το πάνω μέρος του μνημείου. Αποκαλύφθηκε εντυπωσιακό ψηφιδωτό **στον δεύτερο θάλαμο**, που αναπαριστά την **αρπαγή της Περσεφόνης**, το οποίο μπορεί να δώσει στοιχεία για τον ιδιοκτήτη του τάφου. Στην συνέχεια περνάμε στον άλλο διάδρομο, στον τρίτο θάλαμο, όπου σύμφωνα με τις ανασκαφές δεν είναι ο νεκρικός θάλαμος.

Η περίπτωση του τάφου της Αμφίπολης είναι παράδοξη, αφού έχουν ήδη ευρεθεί τρεις θάλαμοι και ο τέταρτος χώρος φαίνεται πως είναι υπαρκτός και μάλιστα υπόγειος. Είναι ο μόνος επώνυμος τάφος με πολλά δωμάτια. Το γεγονός επίσης ότι βρέθηκε η θύρα, και το δεύτερο θυρόφυλλο, ίσως μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο τρίτος θάλαμος ίσως λειτουργεί και ως προθάλαμος, καθώς στους Μακεδονικού τύπου τάφους η βαριά μαρμάρινη θύρα μπαίνει στον προθάλαμο. Υπάρχουν ωστόσο πηγές που αρνούνται κατηγορηματικά την ύπαρξη τέταρτου θαλάμου, υποστηρίζοντας ότι η μαρμάρινη θύρα είχε απλώς αποκολληθεί.

ΤΥΜΒΟΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Ο τάφος της Αμφίπολης ανήκει σε συγγενή του Μ. Αλεξάνδρου;

Το θέμα για το ποιός ή ποιά είναι ο/η ιδιοκτήτης/τρια του τάφου είναι αμφιλεγόμενο. Πολλοί υποστηρίζουν ότι πιθανότατα είναι γυναίκα και μάλιστα η **Ολυμπιάδα** ή η **Ρωξάνη**, γιατί το ψηφιδωτό δείχνει μια **γυναίκα που οδηγείται στον Κάτω Κόσμο**. Και τα δύο είναι εξίσου σημαντικά συγγενή πρόσωπα στη ζωή και την οικογένεια του Μ. Αλεξάνδρου.

Άλλοι πάλι κάνουν λόγο για τον ίδιο τον Μ. Αλέξανδρο αφού η Ολυμπιάδα έκλαιγε και ζητούσε να έρθει το σώμα στη Μακεδονία για να ταφεί σύμφωνα με την παράδοση. Επίσης μια πηγή αναφέρει την καύση του σώματος του Αλεξάνδρου στη Μέμφιδα από τον Πτολεμαίο Α΄ ενώ έπειτα από 40-50 χρόνια ο διάδοχος γιός του, Πτολεμαίος Β΄, μετέφερε στην Αλεξάνδρεια το ταριχευμένο σώμα του μεγάλου Έλληνα βασιλιά.

Πάντως όπως εικάζεται από πολλούς επιστήμονες που ασχολούνται με το θέμα, πρέπει να συνδέεται άμεσα με την οικογένεια του Μ. Αλεξάνδρου.

Οι ανασκαφές επιβεβαιώνουν την αξία του τύμβου και το μυστήριο κορυφώνεται...

Οι αρχαιολογικές έρευνες συνεχίζουν τις ανασκαφές ώστε να αποκαλυφθεί ο ιδιοκτήτης αυτού του εντυπωσιακού τάφου. Αν και έχει γίνει λόγος για τυμβωρυχία, όλοι μας ελπίζουμε. Καθημερινά, τηλεοπτικά συνεργεία, ακόμη και από τα μεγαλύτερα δίκτυα του κόσμου, καθώς και απλός κόσμος, επισκέπτονται τον τύμβο, επιχειρώντας να δουν από κοντά τις ανασκαφές, να γευτούν μία δόση «αρώματος αρχαιολογικού μυστηρίου» και να ανταλλάξουν εκτιμήσεις για το ποιός είναι θαμμένος στο εντυπωσιακό ταφικό σύνολο.

Σύμφωνα με μία ερμηνεία ωστόσο, τα γλυπτά δεν είναι Καρυάτιδες, καθώς φέρουν τη χαρακτηριστική ενδυμασία των Μαινάδων, όπως απεικονίζεται στα αρχαία νομίσματα από την περιοχή του Παγγαίου. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει ότι το μνημείο του λόφου δεν ήταν τάφος, αλλά «ιερό αφιερωμένο στη λατρεία του Διονύσου ή και της Άρτεμης». Νέοι ισχυρισμοί έρχονται και προστίθενται με αποτέλεσμα το θέμα να διευρύνεται και να αποκτά μεγαλύτερο βάθος.

Πρέπει ωστόσο ως Έλληνες συλλογικά να αναδείξουμε και να προβάλλουμε στους ξένους λαούς, και κυρίως στα Σκόπια που θέλουν να αποδυναμώσουν το φρόνημα των Ελλήνων, τι εστί Ελλάδα και να δείξουμε ότι βρήκαμε επιτέλους το «χαμένο μας κύρος», μια διέξοδο από την κρίση, ένα έναυσμα για να εξεγερθούμε ενάντια στους ξένους, κάθε μορφής «κατακτητές».

Φιλοξενία παιδιών

από τη Βοσνία

Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου

Άφιξη

Φέτος όπως και κάθε άλλη χρονιά η κατασκήνωσή μας γέμισε με φωνές μικρών αλλά και μεγάλων παιδιών που στολίζουν κάθε χρόνο το υπέροχο τοπίο της. Αυτήν τη χρονιά, η κατασκήνωσή μας υποδέχτηκε μια ομάδα πλημυροπαθών παιδιών από τη Βοσνία.

Τα παιδιά αυτά φιλοξενήθηκαν από την Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου έως το Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου. Από 9 διαφορετικά σχολεία της Βοσνίας κατέφθασαν τα παιδιά μαζί με τους καθηγητές τους. Μεταξύ τους δεν γνώριζονταν, αλλά δεν άργησαν να γνωριστούν και να δημιουργήσουν καινούργιες φιλίες. Στην αρχή ήταν δύσκολη η εγκλιμάτισή τους, όμως με την αγάπη που τους δείξαμε κατάφεραν να ξεπεράσουν τον φόβο που ίσως ένιωθαν βαθιά μέσα τους.

Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου

Εκδρομή

Αφού λοιπόν γνωρίστηκαν μεταξύ τους, όλα άρχισαν να κυλάνε ομαλά. Τα παιδιά γεμάτα κέφι και χαρά πλέον, μπόρεσαν να ευχαριστηθούν όλες τις εκδρομές που πραγματοποίησαν. Η πρώτη τους εκδρομή έγινε στη Θεσσαλονίκη. Και πιο συγκεκριμένα, τη Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου τα παιδιά επισκέφθηκαν τον Λευκό Πύργο, την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου και πολλά άλλα μνημεία ιστορικής, αλλά και θρησκευτικής αξίας. Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας, επισκέφθηκαν τον ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, όπου γευμάτισαν μετά από ένα πολύ κουραστικό πρωινό. Το απόγευμα επισκέφθηκαν την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου και μετά από αυτή τους την επίσκεψη γύρισαν πίσω στη Μακρυνίτσα Σερρών.

Επικοινωνία

Κατά την παραμονή τους στην κατασκήνωση δεν έλειψαν βέβαια και τα μαθήματα ελληνικών όπως και σέρβικων. Με πολλή ευχαρίστηση τα παιδιά μάθανε ελληνικά και μας μάθανε σέρβικα. Κάτι το οποίο πρέπει να σημειωθεί είναι πως μάθανε με μεγάλη ευκολία τα τροπάρια «Άγιος ο Θεός» και το «Άξιον Εστί», αφήνοντάς μας όλους άφωνους.

Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου

Διασκέδαση

Την Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου έστησαν γλέντι σε ένα μαγαζί των Σερρών ονόματι «Εβόρα». Τα παιδιά όπως και οι καθηγητές που τα συνόδευαν ξέχασαν τα προβλήματά τους και το ρίξαν στον χορό. Στην όμορφη παρέα, πήρε μέρος και το συγκρότημα της ενορίας μας που τους χάρισε τραγούδι, κέφι και χορό.

Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου

Εμπειρία

Η ημέρα Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου, ήταν μια κουραστική ημέρα για τα παιδιά αλλά πολύ ευχάριστη ταυτόχρονα. Επισκέφθηκαν το μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου στο Ακριτοχώρι Σερρών. Μετά από την επίσκεψή τους αυτή, φιλοξενήθηκαν και γευμάτισαν στις κατασκήνωσεις «Λυδία». Ύστερα από όλα αυτά, χωρίς ίχνος κούρασης στα παιδιά και στους καθηγητές, πήγανε στον Σταυρό για να κάνουν μπάνιο στη θάλασσα. Στην επιστροφή τους στην κατασκήνωση όλοι ήταν πραγματικά ενθουσιασμένοι και γεμάτοι νέες εμπειρίες.

Το τελευταίο βράδυ ανάψανε πυρά, φάγανε και... ξεκίνησε ο χορός. Μια αντιπροσωπία των στελεχών της Κατακόμβης μας, ανέβηκε στην κατασκήνωση ώστε να τους προσφέρει κάτι από την ελληνική παράδοση. Με χορούς από τα νησιά μας και ποντιακούς χορούς κλείσανε την περίοδο της φιλοξενίας.

Την τελευταία ημέρα γεμάτοι αγάπη, εμπειρίες, δώρα και νέες ελπίδες για το μέλλον τους, αποχαιρέτησαν την κατασκήνωση και όλους όσους βοήθησαν να πραγματοποιηθεί αυτή η εκδρομή τους. Βέβαια δεν έφυγαν από την κατασκήνωση χωρίς να αφήσουν ένα σημάδι τους. Μια καρδιά φτιαγμένη από πέτρες και μια φράση «Εμείς αγαπάμε εσένα» που προοριζόταν για τον πατέρα Γεώργιο, στολίζουν πλέον το όμορφο περιβάλλον της κατασκήνωσής μας.

Εντυπώσεις

«Πρώτη φορά μετά από τόσο καιρό, βλέπουμε τα παιδιά μας να χαμογελάνε. Αυτό θέλαμε και το πετύχαμε», ήταν τα σχόλια των καθηγητών προς εμάς.

«Τα παιδιά αυτά αγαπούσαν την Ελλάδα όταν ήρθαν... τώρα φεύγοντας την έχουν λατρέψει», τα λόγια του πατρός Γεωργίου που χαρακτήρισαν την υπέροχη αυτή φιλοξενία.

Ποδήλατο και ιστορία

Το ονειρεμένο παιχνίδι των παιδιών, χόμπυ και αγαπημένο σπορ των νέων κάθε ηλικίας και ένα υποδειγματικό οικολογικό μεταφορικό μέσο.

Δεν υπάρχει συγκεκριμένη χρονολογία εφεύρεσης του ποδηλάτου, ούτε συγκεκριμένος «εφευρέτης» του.

Το 1839, ο Σκωτσέζος σιδηρουργός Kirkpatrick Macmillan σχεδιάζει την «velocipede» εισάγοντας τη χρήση των πεταλιών, συνδεδεμένων με ράβδους με τον οπίσθιο τροχό. Με αυτό τον τρόπο, ο αναβάτης δεν ήταν πλέον αναγκασμένος να φέρνει τα πόδια του σε επαφή με το έδαφος, κάτι που περιόριζε σημαντικά την ταχύτητα του οχήματος. Το 1860, ο Γάλλος Πιέρ Μισώ αλλάζει το σχέδιο συνδέοντας τα πετάλια απευθείας με τον μπροστινό τροχό και εισάγει τη χρήση συμπαγούς καουτσούκ στους τροχούς, δείχνοντας ουσιαστικά το δρόμο προς τα γνωστά στις μέρες μας λάστιχα.

Το 1870 οι Βρετανοί Τζέιμς Στάρλεϋ και Γουίλλιαμ Χίλμαν σχεδιάζουν ένα ποδήλατο με αρκετά μεγαλύτερο μπροστινό τροχό. Με αυτό τον τρόπο καταφέρνουν την εκπληκτική, για την εποχή, ταχύτητα των 24 χλμ/ώρα. Το 1885 είναι η χρονιά που κατασκευάζεται το μοντέλο που συχνά χαρακτηρίζεται ως το πρώτο σύγχρονο ποδήλατο. Κατασκευαστής του ήταν ο Τζον Κεμπ Στάρλεϋ, ανιψιός του Τζέιμς Στάρλεϋ. Στην Ελλάδα το πρώτο ποδήλατο ήρθε το 1885, ενώ το 1890, τη χρονιά ίδρυσης της Διεθνούς Ποδηλατικής Ομοσπονδίας, έγιναν οι πρώτοι ποδηλατικοί αγώνες. Το πρώτο ποδηλατοδρόμιο της χώρας κατασκευάζεται στην Αθήνα για τις ανάγκες των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων.

Σε αρκετές πόλεις του πλανήτη προωθείται η χρήση του ποδηλάτου ως βασικού μέσου μετακίνησης. Στον ευρωπαϊκό χώρο, χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν το Άμστερνταμ, η Κοπεγχάγη και η Βαρκελώνη. Βασικές ενδείξεις διευκόλυνσης της χρήσης του ποδηλάτου είναι η δημιουργία δικτύου λωρίδων κυκλοφορίας και θέσεων στάθμευσης για τα ποδήλατα. Στην Ελλάδα παράδειγμα εκτεταμένης χρήσης του ποδηλάτου αποτελεί η πόλη της Καρδίτσας. Οι οπαδοί του ποδηλάτου θεωρούν ότι το ποδήλατο μπορεί να αποτελέσει τη λύση στα έντονα προβλήματα συγκοινωνίας που χαρακτηρίζουν τις περισσότερες μεγαλουπόλεις. Κεντρικά επιχειρήματά τους αποτελούν το γεγονός ότι το ποδήλατο δεν αντιμετωπίζει προβλήματα κυκλοφοριακής συμφόρησης, απαιτεί μηδαμινό χώρο στάθμευσης, έχει τη δυνατότητα να μετακινείται και εντός οδικού δικτύου, ενώ παράλληλα δε μολύνει το περιβάλλον με κανένα τρόπο (καυσαέρια, ηχορύπανση).

Τύποι ποδηλάτων:

Το αγωνιστικό και το ποδήλατο πόλης, το ποδήλατο βουνού και το BMX, το ποδήλατο ταξιδιού και το ποδήλατο τουρισμού μακρινών αποστάσεων όπως επίσης το αναδιπλούμενο (σπαστό) και το ηλεκτρικό ποδήλατο πόλης.

Αγωνιστική ποδηλασία:

Ποδηλασία Δρόμου ή Πίστας, Ορεινή, Χωμάτινο BMX, Κρός (CX) και Τράιαλ.

Νέο Λύκειο μια νέα δομή;

Το Νέο Λύκειο ξεκίνησε να εφαρμόζεται από τη γενιά μαθητών που γεννήθηκαν το 1998 και θα ολοκληρωθεί η εφαρμογή του το 2016, όταν αυτοί θα κληθούν να γράψουν πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή τους στις ανώτατες σχολές.

Το Νέο Λύκειο μας μυεί με τη δομή του σε ένα καινούριο μοντέλο εκπαίδευσης που δεν έχει σχεδόν καμία ομοιότητα με το προηγούμενο.

Η Α΄ Λυκείου είναι μια τάξη γενικής παιδείας. Στη Β΄ Λυκείου αρχίζει η ειδίκευση με 2 ομάδες προσανατολισμού. Στη Γ΄ Λυκείου το βάρος δίνεται στα μαθήματα των ομάδων προσανατολισμού.

Τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα ανά επιστημονικό πεδίο:

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ: Ν. Ελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία, Αρχαία Ελληνική Γλώσσα & Γραμματεία, Ιστορία, Λατινικά.

ΘΕΤΙΚΕΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ: Ν.Ελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία, Μαθηματικά, Φυσική, Χημεία.

ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΥΓΕΙΑΣ: Ν. Ελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία, Φυσική, Χημεία, Βιολογία.

ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ: Ν. Ελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία, Μαθηματικά & Στοιχεία Στατιστικής, Αρχές Οικονομικής Επιστήμης, Στοιχεία Κοινωνικών & Πολιτικών Επιστημών.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ: Ν.Ελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία, Μαθηματικά & Στοιχεία Στατιστικής, Αρχές Φυσικών Επιστημών, Ιστορία.

Στις προαγωγικές εξετάσεις, τα θέματα είναι κοινά και ορίζονται 50% από την Τράπεζα Θεμάτων και 50% από τους διδάσκοντες καθηγητές, οι οποίοι διορθώνουν τα γραπτά. Τα θέματα από την Τράπεζα είναι διαφορετικά για κάθε σχολείο.

Για να προαχθεί ένας μαθητής στην επόμενη τάξη, ο μέσος όρος του πρέπει να είναι >10 . Αν δεν το καταφέρει επαναλαμβάνει την τάξη. Ακόμη όμως κι αν έχει επιτύχει αυτό το μέσο όρο, πρέπει να έχει και μέσο όρο σε κάθε ένα από τα μαθήματα: Αρχαία Ελληνικά, Νέα Ελληνικά, Άλγεβρα, Γεωμετρία και σε κάθε μάθημα των ομάδων προσανατολισμού. Αν δεν έχει συγκεντρώσει αυτούς τους βαθμούς, επανεξετάζεται στο μάθημα που δεν τα κατάφερε.

Οι μαθητές της Γ΄ τάξης εξετάζονται αρχικά ενδοσχολικά για να πάρουν απολυτήριο Λυκείου. Μετά όσοι επιθυμούν, εξετάζονται πανελλαδικά προκειμένου να εισαχθούν στις ανώτατες σχολές. Για την εισαγωγή τους στο Πανεπιστήμιο συνυπολογίζονται οι βαθμοί των τριών τάξεων του Λυκείου.

Τα αποτελέσματα του Νέου Λυκείου στην πρώτη χρονιά εφαρμογής του δεν ήταν προφανώς τα επιθυμητά. Για την ακρίβεια το 1/5 των μαθητών έμειναν μετεξεταστέοι. Αυτό ήταν αναμενόμενο, καθώς κάποιοι μαθητές δεν είχαν καλύψει όλη την ύλη ή δεν είχαν γνώση πειραμάτων που θα έπρεπε να είχαν πραγματοποιηθεί στο σχολείο τους (εργαστήρια φυσικών επιστημών, πληροφορικής κ.ά.). Επομένως, στάθηκαν απροετοίμαστοι απέναντι στην Τράπεζα Θεμάτων.

Από την άλλη πλευρά, μαθητές και καθηγητές προσπαθούν για το καλύτερο, προσπαθούν να αντιμετωπίσουν το Νέο Λύκειο. Αναγνωρίζεται ότι το Λύκειο είναι μια μικρογραφία της κοινωνίας και δεν παύει να είναι ένας θεσμός που προετοιμάζει τον μαθητή για την αγορά εργασίας.

2014 FIFA World Cup Brazil

Το 20^ο Παγκόσμιο Κύπελλο της ΦΙΦΑ που διεξήχθη στα γήπεδα της Βραζιλίας τον Ιούλιο θεωρήθηκε το καλύτερο και το πιό ενδιαφέρον.

Νικήτρια της διοργάνωσης αναδείχτηκε η Γερμανία, για τέταρτη φορά στην ιστορία της, χάρη στο γκολ που σημείωσε ο Μάριο Γκέτσε στο 10^ο λεπτό της παράτασης, ενάντια στην Αργεντινή του σούπερ σταρ Λιονέλ Μέσι που κατέλαβε τη δεύτερη θέση. Στην τρίτη θέση τερμάτισε η Ολλανδία η οποία νίκησε τη διοργανώτρια Βραζιλία στον μικρό τελικό με 0-3.

Πολυτιμότερος ποδοσφαιριστής αναδείχτηκε ο Λιονέλ Μέσι, ενώ το χρυσό γάντι του καλύτερου τερματοφύλακα κατέκτησε ο γερμανός Μανουέλ Νόιερ.

Πραγματοποιήθηκαν συνολικά 64 αγώνες που έγιναν σε δώδεκα πόλεις της Βραζιλίας, σε νέα αλλά και ανακατασκευασμένα γήπεδα, ξεκινώντας με τις φάσεις των ομίλων.

Για πρώτη φορά στα χρονικά σε ένα παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου, χρησιμοποιήθηκε «τεχνολογία γραμμής τέρματος». Επίσης εφαρμόστηκαν τα λεγόμενα «διαλείμματα δροσιάς» κατά τη διάρκεια των ημιχρόνων, για να αντιμετωπίσουν οι παίκτες τον συνδυασμό υψηλής θερμοκρασίας και υγρασίας που επικρατούσε στις Βραζιλιάνικες πόλεις.

Τα γκολ «έπεφταν βροχή» όπως λέμε στην ποδοσφαιρική γλώσσα. Σημειώθηκαν συνολικά 171 γκολ στα γήπεδα της Βραζιλίας, ισοφαρίζοντας το ρεκόρ του παγκοσμίου κυπέλλου του 1998 στα γήπεδα της Γαλλίας.

Κοίτα Ψηλά 10

Αυτό το παγκόσμιο κύπελλο είχε κι ελληνικό χρώμα. Το αντιπροσωπευτικό μας συγκρότημα έκανε μια άκρως επιτυχημένη πορεία, φτάνοντας στους 16 καλύτερους του κόσμου καθώς η εθνική μας ομάδα, στη φάση των ομίλων έφερε όλα τα αποτελέσματα, δηλαδή μία ήττα, μία ισοπαλία και μία νίκη.

Στον πρώτο αγώνα που έγινε στο γήπεδο Μινεϊράο του Μπέλο Οριζόντε, ηττήθηκε από την Κολομβία με το βαρύ σκορ 3-0. Στον δεύτερο αγώνα που έγινε στο Νατάλ φέραμε ισοπαλία 0-0 με την Ιαπωνία. Όλοι, μας είχαν ως το outsider του ομίλου. Όμως το ελληνικό πείσμα και η ελληνική ψυχή ανέτρεψε τα πάντα. Έτσι στον αγώνα με την Ακτή Ελεφαντοστού νικήσαμε στο τελευταίο λεπτό με εύστοχο πέναλτυ του Γιώργου Σαμαρά, διαμορφώνοντας το 2-1 υπέρ της εθνικής μας ομάδας. Κι έτσι περάσαμε στους 16!

Στον επόμενο νοκ άουτ αγώνα, η Ελλάδα μας θα αντιμετώπιζε την έκπληξη του παγκοσμίου κυπέλλου, την Κόστα Ρίκα, η οποία στη φάση των ομίλων απέκλεισε τα μεγαθήρια Ιταλίας και Αγγλίας. Ο αγώνας έγινε στις 29 Ιουνίου στο γήπεδο Ρέσιφε στις 11.00 μ.μ. ώρα Ελλάδος. Η Κόστα Ρίκα μ' ένα αστέιο γκολ ήταν αυτή που προηγήθηκε. Καταβάλαμε μεγάλη προσπάθεια να ισοφαρίσουμε και τελικά οι κόποι μας ανταμείφθηκαν, αφού μόλις στο τελευταίο λεπτό του αγώνα το παιχνίδι οδηγήθηκε στην παράταση, όμως χάρη στον πολύ καλό τερματοφύλακα της Κόστα Ρίκα Κέιλορ Νάβας, το όνειρο της εθνικής μας να περάσει στους 8 καταστράφηκε.

Αυτό που έχει σημασία είναι ότι η Ελλάδα συμμετείχε σε μια διοργάνωση με τις καλύτερες ομάδες του κόσμου!

Water polo

Η ομάδα Πόλο του ΠΑΟΚ στην Κατασκήνωση

Φέτος στην κατασκήνωση των αγοριών Γυμνασίου-Λυκείου πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά αγώνας Υδατοσφαίρισης (water polo) στην πισίνα της κατασκήνωσης. Ήταν ιδιαίτερη τιμή και χαρά για εμάς που δέχτηκαν την πρόσκληση και έλαβαν μέρος στον αγώνα οι επαγγελματίες πρώην και νυν παίκτες του Πόλο του ΠΑΟΚ Λάμπρος Βογιατζόγλου, Γιάννης Παπαγιαννάκης, Θανάσης Χρυσοσπάθης, Τάσος Παπασπυρόπουλος, Χρήστος Παπαποστόλου, Νίκος Προσινικλής, Γιάννης Μυτιληνός, Κωνσταντίνος Παυλίδης. Επίσης στον αγώνα συμμετείχαν ομαδάρχες και στελέχη καθώς και παιδιά κατασκηνωτές. Διαιτητής του αγώνα ήταν ο Τάσος Πετρίδης.

Οι κατασκηνωτές παρακολούθησαν με μεγάλο ενδιαφέρον και περιέργεια τον αγώνα για να μάθουν περισσότερα για το δύσκολο αυτό άθλημα και τους κανονισμούς του. Είναι ένα ιδιαίτερο ομαδικό άθλημα που έχει δώσει πολλές διακρίσεις στη χώρα μας σε όλες τις κατηγορίες, αλλά δεν είναι πολύ προβεβλημένο από τα Μ.Μ.Ε. Οι ομάδες ήταν ανάμεικτες και ο αγώνας έληξε με σκορ 11-11.

Τον αγώνα παρακολούθησε και ο Μητροπολίτης Νεαπόλεως, Σταυρουπόλεως και Ευόσμου κ.κ. Βαρνάβας που είναι πάντα κοντά στους νέους και στην κατασκήνωσή μας. Στην οργάνωση του αγώνα βοήθησε καθοριστικά ο Αρχιδιάκονος της Μητρόπολης κ. Παντελεήμων.

Ευελπιστούμε του χρόνου, όπως και τα επόμενα χρόνια, με τη βοήθεια του Θεού να διεξάγονται αγώνες Υδατοσφαίρισης με την ίδια επιτυχία.

**Ιερόν Ησυχαστήριον
Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου
Σουρωτή Θεσσαλονίκης**